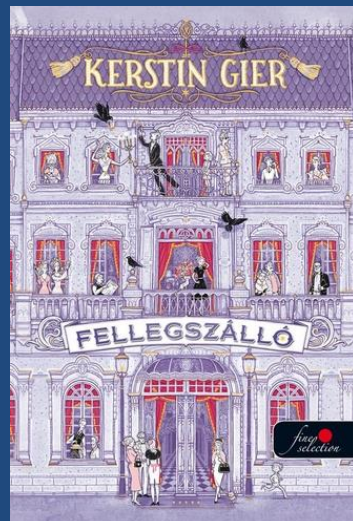

Kerstin Gier

Fellegszálló

Antológia

The worms Olvasók Didala 2019

Gulyás Pál

Ég a kályha

*Ég a kályha, zúgva pattog
az akácfa bent, amely
még tavaly lombot fakasztott
és virágokat nevelt.*

*Lelke édes illatáért
langyos esti szél epedt
s tőle csurranó pohárt kért
fent a fürge méhsereg.*

*Rajta folyt az ég a földbe,
mint a víz a kúton át,
s rajta látott fényt a föld, e
titkos alagúton át.*

Radnóti Miklós

Tél

*Hóbafagyott levelet
kaparász dideregve a szellő.*

*Duzzadt, mint tele zsák:
hóval telik újra a felhő.*

*Nincsen csillag, a fák
feketálló törzse hatalmas.*

*Megfagy az őz nyoma is.
Készül le a völgybe a farkas.*

GulyásPál

Az érkező éj

Leszállt az éj
a házra,
körülfonja
vigyázva
s most csúszik az
ereszről
a háztetőn
keresztül.
Én itt vagyok
az ágyban,
szememben már
homály van,
de hallom fél-
álomban,
amint az éj
ledobban
s a zöldelő
olajfa
alatt megáll
sohajtva.

Ábrándos fiú

A milliókat átöleltem,
Átkarolám a végtelent;
Ragyogó fényben, égdőrejben
Éreztem az örök jelent.
Föllengő, óriás szívemmel
Csak üdvöd szomjuhoztam, Ember!
Bántottak s én szerettem őket,
Hímeztem álmát a jövőnek.
De szóltak ők s gúny lobogott szemökbe:
"Amért rajongsz: hűű;
Bolond vagy, és az is léssz mindörökre
Ábrándaiddal, jó fiú!"

Koszorút fontam dalaimból
És álmaimból főm köré;
És dal fakadt, virág a sírból,
Szívem vérével öntözé.
Mártírszívemmel a kereszten
Világ szívét, Istent kerestem.
Túláradó, eszményi vágyban
Embert emberré tenni vágytam.
És szóltak ők haraggal messze lökve:
"Merész álmod hűű;
Légy átkozott és száműzött örökre,
Pusztulj, te vakmerő fiú!"

De én azért most is rajongok
S átölelem a végtelent,
Felhőzik lelkem égi gondon,
Agyam lángképeket terem,
Bántottak s én szerettem őket,
Látom szent árnyát a jövőnek.
Embert szabaddá tenni vágyom,
Meglátni Istent hőn kívánom.
S legyen, miért szívem lángokra lobbant,
Törekvésem hűű:
Rajongok, álmodom s leszek, kí voltam,
A régi ábrándos fiú.

Szalay Fruzina
Legédesebb

*A napot is legjobban szeretem,
Mídon legelső ténye megjelen,
Ám ő, a végtelenben valahol
Még távol kóborol.*

*Legkedvesebb talán a várt öröm,
Mídon még át se lépte küszöböm
S nem hallani a rózsás égbe még
Csak szárnyai neszét.*

*S legédesebb a dal, míg hangtalan,
Míg a szívemben mélyen rejtve van,
Míg a szívemben zendiül csendesen
S nem hallja senkisé.*

Vörösmarty Mihály

Sas

*Fák sudarán zápor s szélvész harcolnak
időnként,*

*Mégis fenn a sas tartja királyi lakát.
Aki napot keres, a vésszel megvini ne féljen,
Vagy köz lélekként tűrje, ha porba szegik.*

Ady Endre

Új vizeken járok

*Ne félj, hajóm, rajtad a Holnap hőse,
Röhögjenek a részeg evezőkre.*

*Röpülj, hajóm,
Ne félj, hajóm: rajtad a Holnap hőse.*

*Szállani, szállani, szállani egyre,
Új, új Vízekre, nagy szűz Vízekre,
Röpülj, hajóm,
Szállani, szállani, szállani egyre.*

*Új horizontok libegnek elébed,
Minden percben új, félelmes az Élet,
Röpülj, hajóm,
Új horizontok libegnek elébed.*

*Nem kellenek a megálmodott álmok,
Új kínok, titkok, vágyak vízén járok,
Röpülj, hajóm,
Nem kellenek a megálmodott álmok.*

*Én nem leszek a szürkék hegedőse,
Hajtson szentlélek vagy a korcsma gőze:
Röpülj, hajóm,
Én nem leszek a szürkék hegedőse.*

Pásztor Árpád

Hajszá...

*Úzom a dicsőség rohanó szekerét,
Hogy ragadjon örök időkre.
Töretlen utakon, írdatlan nyomokon,
Bús álmromokon
Szíkrázik, villan küllője.*

*Úzom a dicsőség rohanó szekerét,
Hogy elcsukló lábam elérje.
S amerre robogok, a mély keréknyomok
Nedves, mélypirosok...
Oda hull... hull szívem vére.*

Juhász Gyula
Harmoniák

*Szenvedni tudj és tűrni merj
És várni, sírni, érní,
A szírtek párnáján pihenj
S ne félj a végtelen jövővel szembenézni!*

*És minden veszne, törne bár
S ha semmit el nem érne,
A lelked él még s vár reád
Titokkal teljes és vigasszal teljes éje.*

Reményik Sándor

Vízzontlátásra

Vízzontlátásra, - mondom, és megyek.

Robognak vonatok és életek -

Bennem, legbelül valamí remeg.

Mert nem tudom,

Sohasem tudhatom:

Szoríthatom-e még

Azt a kezet, amit elengedek.

Vízzontlátásra: mondom mégis, mégis.

Vízzontlátásra - holnap.

Vagy ha nem holnap, - hát holnapután.

Vagy ha nem akkor - hát majd azután.

És ha aztán sem - talán egy év múlva.

S ha még akkor sem - hát ezer év múlva.

Vízzontlátásra a földnek porában,

Vízzontlátásra az égi sugárban.

Vízzontlátásra a hold udvarán,

Vagy a Tejút valamely csillagán -

"Vídám vízzontlátásra" mégis, mégis!

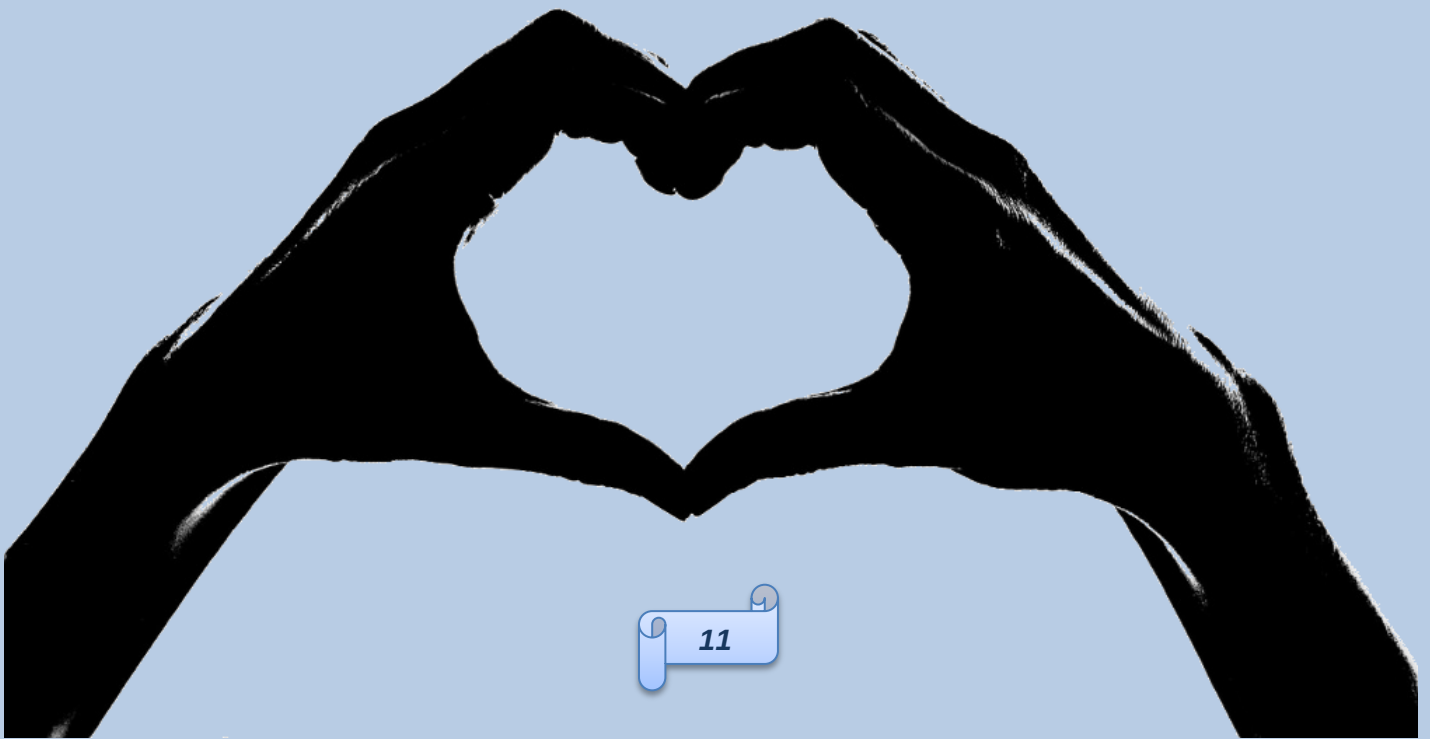

Torkos László
Csak engem szeret

*Lombos ág ne hajlongj, hagyj fel a bókkal,
Kedvesem homlokát ne illesd csókkal!
Akár mint hízeleg susogó ajkad,
Hasztalan keresed leánykám szerelmét,
Csak engem szeret ő, csak reám hallgat!*

*Épedő fuvalom, hagyd el bús nótád,
Ne hidd, hogy érte csak egy nyájas szót ád!
Kedvesem megveti, ki mindig jajgat,
Csak engem szeret ő, csak az én dalomra,
Csak az én újjongó dalomra hallgat!*

*Sugárid, - királya a magas égnek,
Kedvesem arcain hiába égnek!
Nem neked virul ott a piros rózsza,
Csak engem szeret ő, egyedül enyém ő,
Ölelő karjai, mennyei csókja!*

Ady Endre
A legszentebb csók

*Szálljon le az égnek
Magasságos kedve
Minden szerelemre.*

*Minden igaz tűznél
Dagad a mi álmunk,
A mi új világunk.*

*Szeressen az ég is,
Szeressen a sár is,
A kóbor bogár is.*

*A mi megváltásunk
Így közeleg egyre
A sok szerelemre.*

*A sok szerelemtől
Tisztul meg az élet
S nem lesznek cselédek.*

*Büszke úr, ember lesz
Minden csókos lény is,
A kóbor szegény is.*

*Az ingyen, forró csók
A mi álmunk álma
S szabadság világa.*

*Egy-egy isten lesz majd
Minden földi ember
Telve szerelemmel.*

*Óh, szent csók, te szent
csók,*

*Proletárok csókja,
Vörös, égi rózsza.*

*Tí osztogatjátok,
Amít a Ma elvet:
Az igaz szerelmet.*

*S minden igaz tűznél
Dagad a mi álmunk,
A mi új világunk.*

Gulyás Pál

Egyedül

*Egyedül van az ember mindig,
az egyedüllét magasából
egyszer csak alázuhan,
mint a toronynak ablakából.
Mily jó, ha van egy mély tekintet,
amelytől a sír sem hideg.
Én nem nevezem szerelemnek,
én nem nevezem semminek*

.

Szentjóni Szabó László
Az igaz világi boldogság
Tanuld azt meg felejténi
Amít el lehet veszteni,
S elhagyni szíved ne bánja
S az elmúló szerencséivel
Válj meg mindentől békével!
Szíved is akképp válaszd el
Hogy elválva ne szakaszd el!
Amik rajtad történhetnek
Légy ura minden esetnek!
Légy bátor egész éltedben,
Csüggedhetetlen szívedben,
Ha az inség reád tódult,
Hogy soha ne légy nyomorult.
Töltsd bé kötelességedet
És nem ér szégyen tégedet.
Így szerencse ellenére
Szerencsés lészel végtére,
S fogod érzéni szívedben
Hogy az ember ez életben,
Csak azzal élhet igazán
Amít, ha elveszt is, nem bán.

Czóbel Minka

A mosoly

Rózsaszín márványból
Van szép palotája,
Szűz-fehér selyemből
Uszályos ruhája,
Fején kis korona
Rubintból, gyémántból,
Övén aranycsillag
Fonott holdsugárból.

Szava, mozdulása
Szerelemre válik,
Kí látja, szereti,
Kíséri halálig,
Boldog lesz, kit érint
Lágy, puha kezével,
Minden sebet gyógyít
Egy tekintetével.

De kí egyszer is csak
Mosolyát meglátta,
Zavaros lett annak
Minden boldogsága.
Boszorkány mosolya
Csak úgy szíven kapja,
Mínta mérges kígyó
Szívébe harapna.

Források:

Versek: www.poet.hu

Képek: www.moly.hu; www.pixabay.com